

Ingeschakeld | 1

10 juni 2018 | **Met het oog op de ander**

17 juni 2018 | **Op de wijs van de liefde**

24 juni 2018 | **God in ons midden**

Met het oog op de ander

Schriftlezing | *1 Korintiërs 12*

Als je geen rekening houdt met de gaven die de heilige Geest geeft, kan de gemeente niet goed functioneren. De fabel van de dierenschool laat dat zien: er ontstaat frustratie. Beter is het met de Geest mee te werken; dat komt de opbouw van de gemeenteleden ten goede.

Gever

Een gave is een door de heilige Geest gegeven vaardigheid om de ander te dienen. Een gave heb je dus niet voor jezelf, maar om de ander te helpen groeien in zijn of haar geloof.

De christenen in Korinte hadden ook gaven gekregen, maar ze keken daarbij alleen naar zichzelf: wie heeft de mooiste gave? In de gemeente ontstond verdeeldheid.

In reactie daarop wijst Paulus, wanneer hij onderwijs geeft over de gaven, op de Geest: je mag de gaven niet losmaken van de gever (vers 1-11). Er zijn wel verschillende gaven, maar ze komen van een en dezelfde Geest. Er is dus geen reden je boven je broer of zus in het geloof te verheffen.

Dat geldt vandaag nog. Een ouderling hoeft niet neer te kijken op degene die het kinderwerk doet. En wees niet jaloers op degene die een groot geloof heeft of in klanktaal spreekt: ook jouw gave mag er zijn.

Gemeente

Paulus komt met het beeld van een lichaam: het bestaat uit verschillende ledematen, waarvan er niet één gemist kan worden. Juist omdat ze zo verschillend zijn, kan het lichaam goed functioneren (vers 12-27).

Vaak krijgt het beeld dat Paulus gebruikt een algemene toepassing: in de gemeente van Christus moeten we elkaar waarden in onze verschillen in achtergrond, in beleving, enzovoort. Maar het mag concreter. Hier is een zuster die denkt: je telt in deze gemeente pas mee wanneer je veel Bijbelkennis hebt. Daar is een broeder die zegt: 'In onze gemeente hebben we geen behoefte aan klanktaal.' Beiden krijgen van Paulus te horen dat elke gave die de Geest uitdeelt van belang is voor de opbouw van de gemeente.

Soms wordt inderdaad gezegd dat bepaalde gaven nu niet meer nodig zijn: die van de genezing en de klanktaal bijvoorbeeld. Die zouden zijn uitgedeeld in de

begintijd van de kerk, toen de Bijbel nog niet compleet was en de verkondiging van het evangelie met wonderlijke gebeurtenissen onderstreept moest worden. Maar is dat werkelijk zo? De Geest is vrij om uit te delen wanneer en aan wie Hij wil!

Belangrijk is dat voor elke gave die de Geest geeft ruimte is in de gemeente. Nodig de ander uit zijn gave te gebruiken. Durf tegen hem te zeggen: 'Ik heb jou(w gave) nodig.'

Gaven

Paulus geeft in *1 Korintiërs 12* twee keer een lijst met gaven: in vers 8-10 en in vers 28 (zie ook *Romeinen 12, 6-8; Efeziërs 4, 11-12a*; vergelijk *1 Petrus 4, 10-11*).

De opsomming en de volgorde van de gaven lijken willekeurig. We mogen de lijst(en) dan ook niet zonder meer naar onze gemeente overbrengen; de Geest is vrij om te geven wat Hij wil, toen en nu. Er zijn ook gaven te noemen die niet door Paulus genoemd worden, zoals die van creativiteit en muzikaliteit (zie *Exodus 31, 1-5; 1 Samuel 16, 14-23*).

Gaven kunnen ook mensen zijn; Paulus noemt in vers 28 'apostelen', 'profeten' en 'leraren'. In onze tijd kennen we diakenen, ouderlingen en predikanten. Uit *Efeziërs 4* is af te leiden dat zij in ieder geval de gave hebben om de gaven van de gemeenteleden op te sporen en hen te helpen die in te zetten.

Om dat laatste gaat het: iemand die een gave van de Geest heeft kregen, moet deze kunnen gebruiken in de gemeente. We doen onszelf en in het bijzonder de Geest tekort wanneer we de gaven niet willen ontvangen of ongebruikt laten liggen. De *Heidelbergse Catechismus* zegt dan ook in zondag 21 dat we 'verplicht' zijn onze gaven in te zetten.

Immers, met onze gaven dienen we elkaar. We nemen de ander mee in het erkennen dat Jezus de Heer is. Het is het grote doel van de Geest: dat mensen gaan belijden dat Jezus Heer is (zie vers 3). Wie wil daar nu niet aan bijdragen?

Wat verstaat u onder de gemeenschap der heiligen?

Ten eerste dat de gelovigen allen samen en ieder persoonlijk als leden gemeenschap hebben met de Here Christus en deel hebben aan al zijn schatten en gaven.

Ten tweede dat ieder verplicht is zijn gaven tot nut en heil van de andere leden gewillig en met vreugde te gebruiken.

Heidelbergse Catechismus, zondag 21